

Meditacions: 1r diumenge de sant Josep

Primera reflexió per a meditar durant els set diumenges de sant Josep. Els temes proposats són: la devoció dels set diumenges de sant Josep; la missió del pare de Jesús; patró de l'Església i de l'Opus Dei.

— La devoció dels set diumenges de sant Josep

— La missió del pare de Jesús

QUAN JESÚS, durant el seu ministeri públic per Galilea, arribà a predicar a la sinagoga de la seva ciutat, tots «ells se n'estranyaven» (*Mt 13, 54*). L'actitud dels paisans ens parla de la impressió que causava aquell a qui havien vist créixer entre les seves places i carrers: «Aquest, ¿no és el fill del fuster? La seva mare, ¿no es diu Maria? I els seus germans, ¿no es diuen Jaume, Josep, Simó i Judes? I les seves germanes, ¿no viuen totes entre nosaltres? D'on li ve, tot això?» (*Mt 13, 55-56*).

Unint-se a aquesta curiositat santa per saber més de l'entorn familiar de Crist, la tradició de l'Església ha identificat en la Sagrada Escripura set moments crucials a la vida de sant Josep; són set vivències seves on,

com és normal també en nosaltres, es barregen el goig i el dolor, l'alegria i el patiment. Per això a molts llocs es dediquen els set diumenges previs a la seva festa a meditar aquests passatges. Un dia, en una terra amb especial devoció a sant Josep, algú preguntà a sant Josepmaria com apropar-se més a Jesús: «Pensa en aquell home meravellós, escollit per Déu per fer-li de pare a la terra; pensa en els seus dolors i els seus goigs. Fas els set diumenges? Si no, t'aconsello que els facis»^[1].

La devoció al sant patriarca sempre ha estat present en l'art i en la pietat popular al llarg de la història de l'Església. En el segle XVII, el Papa Gregori XV instituí per primer cop una festa litúrgica en el seu nom. Posteriorment, el 1870, el sant Pare Pius IX anomenà sant Josep patró universal de l'Església. Des d'aleshores, Lleó XIII dedicà una encíclica al sant patriarca i en el

centenari d'aquest document sant Joan Pau II escrigué l'exhortació apostòlica *Redemptoris custos*. Ja en el tercer mil·lenni, el Papa Francesc publicà també una carta sobre sant Josep sota el títol *Patris corde, Amb cor de Pare*. Aquest reiterat interès de l'Església, de manera especial en els darrers temps, pot renovar en nosaltres una actitud d'agraïment i admiració, alhora que pot portar a preguntar-nos: quin lloc ocupa sant Josep en el meu cor?

«JOSEP, FILL DE DAVID, no tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva: el fruit que ella ha engendrat ve de l'Esperit Sant. Tindrà un fill, i li posaràs el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble» (*Mt 1, 20-21*). D'aquesta manera, tan senzilla, l'àngel dissipa els dubtes i els temors de Josep. No

sabem del cert què passava pel seu cor i la seva ment. Amb seguretat no dubtà de la innocència de la seva esposa, l'àngel li confirma el que potser ja intuïa a la seva ànima: allà hi havia alguna cosa de Déu. En efecte, per mitjà de l'àngel, Déu mateix li confia els seus plans i com compta amb ell per tirar-los endavant. Josep està cridat a ser pare de Jesús; aquesta serà la seva vocació, la seva missió.

«Quina grandesa adquireix la figura silenciosa i oculta de sant Josep — deia sant Joan XXIII— per l'esperit amb el qual complí la missió que li fou confiada per Déu! La veritable dignitat de l'home no es mesura per l'oripell dels resultats cridaners, sinó per les disposicions interiors d'ordre i de bona voluntat»^[2]. El sant patriarca, tot i ser conscient de la important i nobilíssima tasca que el Senyor li encomanà, ha arribat a nosaltres com un exemple

d'humilitat i discreció. És en el silenci d'aquell «ocultar-se i desaparèixer» on els plans divins donen els seus fruits.

També ara, Déu continua confiant en Josep perquè cuidi la seva família, de l'Església i de cada un dels seus fills, amb la mateixa dedicació i tendresa que ho faria amb el Senyor. Un antic aforisme jueu diu que un veritable pare és aquell que ensenya la Torà — llei de Déu— al seu fill, perquè és llavors quan l'engendra de veritat. Sant Josep cuidà el Fill de Déu i, quant a home, l'introdueix en l'esperança del poble d'Israel. I això fa amb nosaltres: amb la seva poderosa intercessió ens duu cap a Jesús. Sant Josepmaria, la devoció a sant Josep del qual fou creixent al llarg de la seva vida, deia que «sant Josep és realment Pare i Senyor, que protegeix i acompanya en el seu camí terrenal els qui el veneren, tal com

va protegir i acompanyar Jesús mentre creixia i es feia home»^[3].

«TOTA L'ESGLÉSIA reconeix sant Josep com a protector i patró seu. Al llarg dels segles se n'ha parlat, subratllant aspectes diversos de la seva vida, contínuament fidel a la missió que Déu li havia confiat. Per això, de fa molts anys, m'agrada d'invocar-lo amb un títol entranyable: *El Nostre Pare i Senyor*»^[4]. Aquest títol és un honor i una responsabilitat. Junt amb Maria, Josep alimenta, cuida i protegeix la família. I l'Església, en ser la família de Jesús, té a sant Josep com patró i protector: «L'Església, després de la Verge Santa, la seva esposa, tingué sempre en gran honor i va satisfer de lloances al benaurat Josep, i hi recorre sense parar en les angoixes»^[5].

El Concili Vaticà II parla d'«escrutar a fons els signes de l'època i interpretar-los a la llum de l'Evangeli, de manera que, acomodant-se a cada generació, pugui l'Església respondre als perennes interrogants de la humanitat sobre el sentit de la vida»^[6]. Per això, com família, ens demanem constantment què és el que el Senyor vol que aprenguem de cada situació i en cada croada. La intercessió dels sants és una ajuda del cel per descobrir Déu en tots els esdeveniments i fer present el seu poder. Sant Josep guia i custodia l'Església en aquest caminar.

I també sant Josep és patró d'aquesta família que és l'Obra. En els primers anys, sant Josepmaria acudí especialment a ell per poder fer present a Jesús Sagramentat en un dels primers centres de l'Opus Dei. Per la seva intercessió, el març de 1935 fou possible tenir el Senyor

reservat a l'oratori de l'Acadèmia-Residència DYA, del carrer Ferraz, a Madrid. Des d'aleshores, el fundador de l'Obra volgué que la clau dels sagraris dels centres de l'Opus Dei portessin una medalleta de sant Josep amb la inscripció *Ite ad Ioseph*; el motiu és recordar que, de manera semblant a com Josep de l'Antic Testament ho fa amb el seu poble, el sant patriarca ens havia facilitat l'aliment més preuat: l'Eucaristia.

Demanam a Josep que ens continuï ajudant a apropar-nos a Jesús Sagramentat, que és l'aliment del qual es nodreix l'Església. Així ho feu junt amb Maria, a Natzaret, i així ho farà també amb ella a les nostres llars.

[1] Sant Josepmaria, Notes d'una reunió familiar, 15-IX-1972.

[2] Sant Joan XXIII, Radiomissatge, 1-V-1960.

[3] Sant Josepmaria, És Crist que passa, n. 39.

[4] Ibíd.

[5] Sant Joan Pau II, ex. apostòlica Redemptoris Custos, n. 28.

[6] Concili Vaticà II, constitució pastoral Gaudium et spes, n. 4.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/meditation/
meditacions-1r-diumenge-de-sant-josep/](https://opusdei.org/ca-es/meditation/meditacions-1r-diumenge-de-sant-josep/)
(02/04/2026)